

Luna

en het
Verdwaalde Sterretje

De lucht glinstert
van sterren.

Dan hoort ze zacht
tinkel... tinkel...

tinkel...

Voor haar voeten ligt
een klein lichtbolletje.
„Au... Ik ben gevallen!“
piept het.

Ben jij een
sterretje?

Ja... en nu kan
ik niet terug.

„Ik ga je helpen!”

Samen lopen ze door
het stille, blauwige bos.

